

6-Sáu Pháp

Có sáu nguồn gốc tranh cãi, đó là sân hận không nói, tánh ác muốn hại, thAm-lam ganh ghét, dua nịnh quanh co, không biết hổ thẹn và sáu là ác dục tà kiến.

Có sáu hạng người dạy bảo nên tùy thuận, không nên trái nghịch, đó là Hòa thượng, A-xà-lê, chúng Tăng, vua, đồng bậc vua và sáu là Tỳ-kheo làm Thác lại tra.

Có sáu loại yết ma, đó là đơn bạch yết ma, bạch nhị yết ma, bạch tứ yết ma, Tăng yết ma, Tỳ-kheo làm Thác lại tra yết ma và sáu là thuyết giới yết ma.

Có sáu pháp học, đó là Tăng thượng giới, tăng thượng ý, tăng thượng trí, tăng thượng oai nghi, tăng thượng Tỳ-ni và sáu là tăng thượng Ba-la-đề-mộc-xoa.

Có sáu loại thỉnh, đó là thỉnh Tăng, thỉnh chúng nơn, thỉnh người, thỉnh bát, thỉnh y và sáu là thỉnh thực.

Có sáu pháp không đầy đủ, đó là giới, kiến, mạng, oai nghi không đầy đủ, tự mình không đầy đủ và sáu là người khác không đầy đủ. Ngược với trên thì gọi là sáu pháp đầy đủ.

Lúc đó trưởng lão Ưu-ba-ly đến chỗ Phật, đảnh lễ rồi bạch Phật: “Thế tôn, xin nói sơ lược pháp yếu cho con biết thế nào là pháp, là luật là lời Phật dạy”, Phật bảo: “Này Ưu-ba-ly, nếu biết pháp này tùy thuận dục, không tùy thuận vô dục; tùy thuận không hòa hợp, không tùy thuận hòa hợp, tùy thuận lỗi, không tùy thuận không lỗi; tùy thuận tăng trưởng, không tùy thuận không tăng trưởng, một mực không chuyển; tùy thuận phiền não không lìa thì thầy nhất định phải biết đây là phi pháp, phi Tỳ-ni, phi Phật pháp. Nếu biết pháp này không tùy thuận dục mà tùy thuận vô dục; tùy thuận hòa hợp, không tùy thuận lỗi mà tùy thuận không lỗi; không tùy thuận tăng trưởng mà tùy thuận không tăng trưởng; không tùy thuận phiền não thì thầy nhất định phải biết đây là pháp, là Tỳ-ni, là Phật pháp. Lại nữa, nếu biết pháp này tùy thuận tham, không tùy thuận không tham; tùy thuận không nhàm lìa, không tùy thuận nhàm lìa; tùy thuận đa dục, không tùy thuận thiếu dục; tùy thuận không biết đủ, không tùy thuận biết đủ; tùy thuận ác tà kiến, không tùy thuận ác tà kiến thì thầy nhất định biết đây là phi pháp, phi Tỳ-ni, phi Phật pháp. Nếu biết pháp này không tùy thuận tham mà tùy thuận không tham; không tùy thuận không nhàm lìa mà tùy thuận nhàm lìa; không tùy thuận đa dục mà tùy thuận thiếu dục; không tùy thuận không biết đủ mà tùy thuận biết đủ; không tùy thuận ác tà kiến mà tùy thuận không ác tà kiến thì thầy nhất định biết đây là pháp, là Tỳ-ni, là Phật pháp”. Giống như trưởng lão Ưu-ba-ly, trưởng lão A-na-luật, Tỳ-kheo-ni Đại ái đạo, Kế xá Cù-Đàm-di... cũng đã hỏi Phật như vậy.

Có sáu pháp hiện tiền, đó là Tăng, chúng nhơn, nhơn, Hòa thượng, A-xà-lê và giới hiện tiền.

Có sáu cách lấy, đó là cướp lấy, trộm lấy, gạt lấy, vu khống lấy, nhận của người gởi rồi lấy luôn, như pháp mà lấy.

Có sáu pháp hòa nhiếp:

- Một là dựa trên tu thân từ để khuyên các vị phạm hạnh với lòng tôn trọng, kính yêu, tư duy, nhiếp thủ, phát khởi tinh tấn và hướng đến Niết bàn.

- Hai là dựa trên tu khẩu từ... như trên.

- Ba là dựa trên tu ý từ... như trên.

- Bốn là như pháp được bố thí y bát và các vật khác, đem bố thí cho các vị phạm hạnh với lòng tôn trọng, kính yêu... như trên.

- Năm là hộ giới không cho thiếu sót, không phạm, không thối thất, thanh tịnh đầy đủ được Phật khen ngợi, có thể thọ trì hết và khuyên các vị phạm hạnh... như trên.

sáu là với chánh kiến đã được có thể hiển bày pháp yếu để khuyên các vị phạm hạnh... như trên.